

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3509010010
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3509010010.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. E. D. F., F. XX, trestne stíhanému pre čin, obžalobou právne posúdený ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku bývalého Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. marca 2023, sp. zn. 2T/3/2009 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. marca 2023, sp. zn. 2T/3/2009 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 1369/08 - 69 zo dňa 13.01.2009, súdu doručenej dňa 15.01.2009, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 01.01.2000 do 27.08.2008 v D. E. D. F., F. B. D. G. H. XXX/X a v obci I. v rodinnom dome č. XXX, ktorý je súčasťou firemného komplexu, ako aj ďalších miestach týral svoju manželku J. B. tak, že najskôr ju začal verbálne napádať, ponižovať a pohrdavo s ňou zaobchádzať tým, že jej nadával do „smradľavého odpadu, hávede, nepotrebnnej smeti, čierneho zhluku molekúl“, opľúval ju, sácal do nej, hovoril jej, že je psychicky chorá a má sa dať liečiť, odmietal a ignoroval jej názory a psychicky ju ubíjal, správal sa k nej nadradene, sekíroval ju za drobnosti, po čom ju začal napádať aj fyzicky a to najmä fackami, kopaním, škrtením, šticovaním, následne ju zatváral do pivnice v dome v I., najmä v zimných mesiacoch roku 2007-2008 s tým, aby deti nevideli takú trosku a psychicky labilnú matku, v dôsledku čoho bola nútená vyhľadať lekárske ošetrovanie, viackrát počas jazdy zastavil auto a povedal jej, aby vystúpila, slovami „vypadni ty čierny odpad“ a nechal ju stáť na ceste, po čom musela ísť peši domov, alebo sa pre ňu po nejakom čase vrátil, ničil jej osobné veci ako spodné prádlo, hygienické potreby, oblečenie, finančne ju obmedzoval, úmyselne schovával rôzne veci a potom sa bavil na tom aká je nedôsledná a chaotická, dňa 24.08.2008 v byte na H. ulici v D. E. D. F., ju hodil na posteľ v spálni, kde jej stiahol nohavice a nohavičky, po čom do nej vsunul pohlavný úd, pričom ho prosila, aby upustil od ďalšieho konania, čím jej spôsobil fyzické a psychické utrpenie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovaného. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Dňa 15.1.2009 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom podaná obžaloba na obvineného A. B. pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom spisovej značky 2T/3/2009 zo dňa 27.9.2016 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona za čo mu bol podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného poriadku súd obžalovanému v rámci probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku súd rozhodnutie ochrannom opatrení vyhradil verejnému zasadnutiu.

Na základe odvolania obžalovaného ako i okresnej prokurátorky Nové Mesto nad Váhom uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/34/2017 zo dňa 19.7.2017 bol predmetný rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), ods. 3 Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom spisovej značky 2T/3/2009 zo dňa 20.3.2019 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 1369/08/3304 zo dňa 13.1.2009.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/69/2019 zo dňa 28.12.2020 bol predmetný rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom spisovej značky 2T/3/2009 zo dňa 15.3.2023 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 1369/08/3304 zo dňa 13.1.2009, ktorá bola súdu doručená dňa 15.1.2009 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 01.01.2000 do 27.08.2008 v D. E. D. F., F. B. D. G. H. XXX/X a v obci I. v rodinnom dome č. XXX, ktorý je súčasťou firemného komplexu, ako aj ďalších miestach týral svoju manželku J. B. tak, že najskôr ju začal verbálne napádať, ponižovať a pohŕdavo s ňou zaobchádzať tým, že jej nadával do „smradľavého odpadu, hávede, nepotrebnéj smeti, čierneho zhluku molekúl“, oplŕľoval ju, sácal do nej, hovoril jej, že je psychicky chorá a má sa dať liečiť, odmietal a ignoroval jej názory a psychicky ju ubíjal, správal sa k nej nadradene, sekíroval ju za drobnosti, po čom ju začal napádať aj fyzicky a to najmä fackami, kopaním, škrtením, šticovaním, následne ju zatváral do pivnice v dome v I., najmä v zimných mesiacoch roku 2007-2008 s tým, aby deti nevideli takú trosku a psychicky labilnú matku, v dôsledku čoho bola nútená vyhľadať lekárske ošetrenie, viackrát počas jazdy zastavil auto a povedal jej, aby vystúpila, slovami „vypadni ty čierny odpad“ a nechal ju stáť na ceste, po čom musela ísť peši domov, alebo sa pre ňu po nejakom čase vrátil, ničil jej osobné veci ako spodné prádlo, hygienické potreby, oblečenie, finančne ju obmedzoval, úmyselne schovával rôzne veci a potom sa bavil na tom aká je nedôsledná a chaotická, dňa 24.08.2008 v byte na H. G. F. D. E. D. F., ju hodil na posteľ v spálni, kde jej stiahol nohavice a nohavičky, po čom do nej vsunul pohlavný úd, pričom ho prosila, aby upustil od ďalšieho konania, čím jej spôsobil fyzické a psychické utrpenie.

Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že ako bolo poukázané krajským súdom v jeho uznesení zo dňa 28.12.2020, tak z výpovedí obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že niektoré udalosti, uvedené v skutkovej vete obžaloby, sa mali stať, avšak obaja ich popisujú rozdielne. Menovite ide o konanie, kedy obžalovaný nechal poškodenú na ceste a s autom odišiel a o konanie, kedy mal obžalovaný s poškodenou súlož, ktorú poškodená charakterizovala ako vynútenú. Súd už tieto udalosti zhodnotil v odôvodnení vyššie pri hodnotení poškodenou uvádzaných útokov zo strany obžalovaného, avšak teraz súd porovná vyjadrenia obžalovaného a poškodenej. Ohľadom vykladania na cestu sa poškodená vyjadrila, že po vzájomnej hádke v aute, kedy ona kričala, jej obžalovaný zastavil auto, bol nahneváný, nemohol ju zniesť a povedal jej, aby vypadla, preto ona radšej odišla, pričom sa jednalo o dve situácie,

kedy raz sa po ňu obžalovaný vrátil po tom ako ona sama vystúpila a druhýkrát to bolo v mieste na diaľnici, ktoré bolo kúsok od miesta, kde bývajú jej rodičia, a preto prešla k nim pešo domov. Poškodená tak vypovedala, že v oboch prípadoch vystúpeniu z auta predchádzala vzájomná hádka. Obžalovaný naopak vypovedal iba o jednom takomto vystúpení poškodenej z auta, avšak podľa neho to nebolo na diaľnici, pretože tá je oplotená a preto sa pýtal, ako by sa potom dostala cez oplotenie, ale podľa obžalovaného to bolo na ceste pri diaľnici, pričom poškodená vystúpila z auta, a hoci on mal záujem ju odvieť, tá to odmietla so slovami „s takým kokotom nejdem“. Popis priebehu udalosti obžalovaným a poškodenou je odlišný a ide tak o tvrdenie proti tvrdeniu, a keďže výpoveď poškodenej nie je podporená žiadnym ďalším dôkazom, nemožno považovať výpoveď poškodenej, navyše ak znalec K. B. konštatoval u poškodenej zníženú vierohodnosť, za dostatočnú na usvedčenie obžalovaného, najmä ak aj zo samotnej výpovede poškodenej vyplýva, že vystúpeniu z auta predchádzala vzájomná hádka, a teda podľa súdu takéto konanie obžalovaného v dôsledku hádky nemožno považovať za súčasť týrania, ale za nezvládnutie záťažovej situácie obžalovaným v dôsledku hádky, pričom podľa vykonaného dokazovania medzi nimi dochádzalo opakovane k hádkam. Vo vzťahu k vynútenej súložii sa poškodená vyjadрила tak, že v čase, keď bývali oddelene, ju navštívil v byte obžalovaný a po tom, ako pili fernet, mali styk, ktorý ona nechcela, no podrobne situáciu nepopísala. Obžalovaný označil výpoveď poškodenej za klamstvo, lebo sa spolu milovali bez akýchkoľvek známk násillia a aj uviedol dátum, kedy to bolo, a to dňa 24.08.2008. Aj v tejto súvislosti možno opäť konštatovať, že popis priebehu udalosti obžalovaným a poškodenou je odlišný a ide tak o tvrdenie proti tvrdeniu, navyše znalec K. B. konštatoval u poškodenej zníženú vierohodnosť. Výpoveď poškodenej nepovažuje súd za dostatočnú na usvedčenie obžalovaného, najmä vzhľadom na chýbajúce podrobnosti pri popisovaní tohto konania ako aj z dôvodu, že poškodená napriek vynútenému sexu nevyhľadala lekársku pomoc (zdokumentovanie prípadných stôp po násillí) (zdokumentovanie stôp po násillí), takže výpoveď poškodenej nie je podporená iným dôkazom, ktorý by bližšie objektivizoval priebeh súložii, ktorú obaja manželia opisujú rozdielne. Svedkyňa L. M. vypovedala, že sa jej poškodená raz zdôverila, že mala v noci problém s obžalovaným a uviedla, že nechcela pohlavný styk, avšak obžalovaný si to od nej vyžiadal, avšak svedkyňa si nespomenula, kedy sa to malo stať, a preto nemožno automaticky predpokladať, že to bolo dňa 24.08.2008, o ktorom vypovedal aj obžalovaný. Napokon ani poškodená vo svojej výpovedi neuviedla, že by sa s touto udalosťou niekomu zdôverila, ale pochybnosti vyvoláva postup poškodenej, ktorá ak sa zdôverila svedkyni M., tak nešla na lekárske ošetrenie, ktorým sa mohol objektivizovať priebeh súložii. Pochybnosti o vynútenej súložii vyvstávajú aj z obsahu oboznámenej komunikácie poškodenej so svedkom J. N., v ktorej svedok N. vyčítal poškodenej, že mala súložii s obžalovaným, pričom súdu z nej vyplynulo, akoby svedok N. vnímal, že súložii poškodenej s obžalovaným, ktorá je predmetom stíhaného konania, bola bez násillia a naopak s cieľom udobriť sa s obžalovaným, pretože poškodená potrebovala určitý životný (finančný) štandard, ktorý jej poskytoval obžalovaný, čo jej v komunikácii taktiež vyčítal svedok N., ako už bolo aj vyššie v odôvodnení poukázané. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a z vyhodnotenia vyššie uvedených dôkazov možno dôvodne konštatovať, že vykonané dôkazy nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti uvedené v obžalobe, teda nepreukazujú, že by sa stal žalovaný skutok. Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Ak nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí súd tieto vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Pre uznanie viny nemožno rozhodnutie zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti. Obžalovanému musí byť vina preukázaná vykonanými dôkazmi spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade existencie pochybností, musí súd rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Zo zásady prezumpcie neviny vyplýva, že obžalovanému musí byť vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, hoci svedčiacu v jeho prospech. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, resp. obžalovaný nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že vzhľadom na výsledky dokazovania zostali dôvodné pochybnosti, na ktoré súd v odôvodnení poukázal, resp. nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a preto obžalovaného postupom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil. S rozhodnutím súdu, ktorým podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby tunajšej okresnej prokuratúry sa nie je možné stotožniť, pretože mám za to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci. Z vykonaného dokazovania na

hlavnom pojednávaní vyplýva, že skutkový dej uvedený v obžalobe sa stal a napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona. Z dokazovania, vykonaného na hlavnom pojednávaní, okrem iného vyplýva, že: Obžalovaný spáchanie skutku v priebehu prípravného konania aj na hlavnom pojednávaní poprel. Z jeho výpovede vyplýva, že veci uvedené v obžalobe nie sú pravdou. Z výsluchu poškodenej je zrejmé, že skutočnosti popisované v skutkovej vete obžaloby sa stali tak, ako je to uvedené teda v časom období od 01.01.2000 do 27.08.2008. Bolo pritom preukázané, najmä výpoveďou poškodenej J. B., že v tomto období sa obžalovaný inkriminovaných útokov voči nej dopúšťal opakovane. Z dôvodov, keďže si poškodená nevedla záznamy o týchto útokoch, nevedela si už s odstupom času spomenúť na všetky jeho útoky či na ich presný proces. Podľa jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní však s istotou možno tvrdiť, že ich bolo viac. V danom prípade je intenzita konania obvineného umocnená tou okolnosťou, že predmetný trestný čin, ktorý má povahu trváceho trestného činu, páchal takmer 8 rokov. Poškodená vo výpovedi na hlavnom pojednávaní opakovane potvrdila, že ju obžalovaný počas obdobia tam uvedeného, opakovane verbálne osočoval, ponižoval ju tým, že jej nadával do smradľavého odpadu, nepotrebné smeti atď., fyzicky ju napádal - sotením, šticovaním, potvrdila aj jedenkrát škrtenie, zatvoril ju na balkóne v chladnom počasí, najmenej dvakrát ju proti jej vôli zatvoril do pivnice v dome v I., sledoval jej sms komunikáciu, kontroloval jej telefón finančne ju obmedzoval. K jej rozporným výpoveďami v prípravnom konaní sa vyjadrila tak, že nikdy nemala úmysel dostať manžela do väzenia. Veci, ktoré boli predmetom trestného oznámenia povedala preto, lebo bola vtedy precitlivená, neboli reálne také intenzívne, ako to popísala. Celé oznámenie bolo preto, lebo potrebovala pomoc, chcela kľud, chcela sa rozviesť, osamostatniť a normálne žiť. Výpovede menila, aby obžalovaný nemusel ísť do väzenia. Keď sa ich vzťahy nezlepšili, opäť volala políciu, lebo chcela mať len normálny život bez hádok. Veľa zlých vecí na obžalovaného napísala v stave zlosti. Ona nevedela posúdiť, či bola týraná. Do toho obdobia by sa viac nechcela vrátiť. Možno to správanie obžalovaný považoval za normálne, no ona to za normálne nepovažovala. Bola zúfalá, hľadala východisko, radila sa o tom s inými. Trestné oznámenie podala, lebo nevidela iné východisko zo situácie, vtedy sa jej obžalovaný smial, že nedokáže zavolať ani políciu. V rámci vyšetrovania boli vypočutí tiež rodinní príslušníci poškodenej, ktorí vypovedali aj v konaní pred súdom v podstate rovnako ako v prípravnom konaní a ich výpovede čiastočne korešpondujú s výpoveďou poškodenej a túto dotvárajú, nakoľko neboli svedkami všetkých útokov zo strany obžalovaného. Z výpovede otca poškodenej A. H. st. vyplynulo, že jeho dcéra v porovnaní s tým, ako ju poznal z jej detstva a mladosti, bola po určitom čase strávenom v manželstve s obžalovaným viditeľne mlčanlivejšia a smutnejšia. Svedok sám zažil, ako do jeho domácnosti obžalovaný adresoval telefonáty o tom, že poškodená sa nestará o domácnosť tak, ako by mala, t.j. podľa predstáv obžalovaného, pričom poukázal aj na detaily, ktoré mali odôvodňovať jeho sťažnosti na poškodenú (jogurty po záruke, zhnitý melón). O poškodenej sa obžalovaný pred svedkom vyjadril, že je prispatá, že nerobí to, čo po nej obžalovaný chce. Tiež sa pred svedkom mal obžalovaný sám vyjadríť, že poškodenej poničil nejaké oblečenie. Napokon svedok sám mal možnosť v júli 2008 vnímať vlastnými zmyslami udalosť, pri ktorej v I. obžalovaný poškodenú kopal, vykrúcal jej ruky a udril ju päšťou, pričom po incidente obžalovaný pred svedkom maloletej dcére poškodenej vysvetľoval, že poškodená nie je jej mamička, ale je špinavá kurva a prostitútka. Postupom času sa dozvedel, že jej dlhodobo ubližuje, osobne videl ako ju 06.07.2008 na dvore firmy kopal od kolien dolu, vykrúcal jej ruky, ťahal ju za vlasy a nakoniec ju buchol rukou do hlavy. J. kričala a on sa jej vyhrážal, že ju dorazí. Svedkyňa O. H. potvrdila, že dcéra poškodená J. B. jej povedala, že už to s ním psychicky nemôže vydržať, že ju stále bije a obviňuje, kope do nej a ťahá ju za vlasy. Toto sa zopakovalo za krátko, keď jej A. opäť volal, že J. je v pivnici, aby prišla urobiť poriadok. Z výpovede svedka A. H. E.. - brata poškodenej - na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že raz, keď pre ňu prišiel na čerpaciu stanicu nachádzajúcu sa na výpadovke z C., lebo mu poškodená volala, bola uplakaná a povedala mu, že mali s obžalovaným hádku a tento ju po hádke vyhodil z auta a odišiel. Sťažovala sa, že obžalovaný jej znepríjemňuje život, píše jej oplzlé SMS správy, prenasleduje ju, sleduje autom. Rozprávala svedkovi, že obžalovaný, keď ju prenasledoval, potom sa s ňou stretol, vytrhol jej kabelku alebo mobil. So sestrou bol raz aj na polícii, a to vtedy, keď bola oznámiť znásilnenie manželom. Tiež možno poukázať na výpoveď svedka J. N., ktorý uviedol, že niekedy v roku 2008 mal krátky vzťah s poškodenou. V tomto období mu rozprávala aj o svojom manželovi, najmä o problémoch, ktoré prežívala v manželstve v ním. V rámci týchto rozhovorov zazneli niektoré z vecí, ktoré sú predmetom obžaloby. Na všetky podrobnosti si svedok na hlavnom pojednávaní nespomenul. Tiež obžalovaného čiastočne usvedčujú zo spáchania skutku výpovede L. M., E. L. A. a A. C.. V rámci množstva vykonaných dôkazov poukazujem na znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ako aj výsluch znalca E. N. na hlavnom pojednávaní z ktorého je

zrejme, že obžalovaný nepripúšťa žiadne negatívne vlastnosti o jeho osobe a výrazne je orientovaný na to, aby jeho pozitívny sebaobraz prijalo aj jeho okolie. Opakovane dochádza k situáciám, kedy sa prejavuje manipulatívne, aj prostredníctvom citového vydierania, obžalovaný v čase spáchania skutku trpel zmiešanou poruchou osobnosti. U obžalovaného sa vyskytujú príznaky niekoľkých druhov porúch osobnosti, a to emočne nestabilnej, histriónskej a narcistickej poruchy osobnosti. V globále sa prejavuje poruchou sebahodnotenia, najmä v zmysle zvýšeného sebahodnotenia, až neobjektívneho a v dôsledku toho aj pocitom nedocenenia zo strany okolia, ak okolie nerešpektuje tento jeho sebaobraz. Toto môže viesť k takému konaniu, aké je predmetom obžaloby. Osobnostné črty obžalovaného sú popísané v podstate zhodne aj v znaleckom posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalkyne E. E. P., ktorá uviedla že niektoré osobnostné črty sú u obžalovaného prítomné vo väčšej miere, pričom akcentácia je zvýraznená v histriónskej a narcistickej komponente. Narcistické rysy sú prítomné v podobe nadhodnocovania vlastného sebaobrazu so snahou o pozitívnu modifikáciu obrazu o sebe. Znalecky zistené a potvrdené negatívne prejavy osobnostných čŕt obžalovaného zapadajú do obrazu spolužitia obžalovaného a poškodenej tak, ako ho popísala poškodená. Zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológia K. K. F. a jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že pre poškodenú partnerský vzťah s obžalovaným predstavuje dlhoročný chronický stres a masívnu psychickú záťaž. Jej pôsobením sa formujú typické znaky tzv. syndrómu týranej ženy. Manželovým konaním, jeho správaním voči nej jej bolo spôsobované psychické utrpenie. Konanie manžela poškodená pociťovala, ako príkorie, a je u nej prítomný syndróm týranej ženy. K tvrdeniam súdu uvedeným v rozsudku, že tento znalecký posudok znalca K. K. F. bol spochybnený jednak obžalovaným, ktorý poukázal na to, že znalec v čase vypracovania posudku nebol riadne zapísaný do zoznamu znalcov, čo potvrdila aj komora a tiež mal súd za to, že jeho znalecký posudok spochybnil nakoniec aj súd tým, že dal vypracovať kontrolný znalecký posudok K. Q. B. - je potrebné uviesť, že až s odstupom siedmich rokov po skutku bola táto okolnosť po podrobení znaleckému skúmaniu psychológom K. B. vyhodnotená tak, že poškodená iba subjektívne pociťovala konanie a správanie obžalovaného voči nej ako príkorie. Zavádzajúce je aj tvrdenie, že znalec K. K. F. v čase vypracovania posudku nebol riadne zapísaný do zoznamu znalcov, čo potvrdila aj komora, nakoľko tento znalec bol v čase od 08.12.1993 - 16.10.2015 zapísaný v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR pod evidenčným číslom 913702. Tiež súd konštatoval, že nakoniec aj samotná poškodená spochybnila jeho posudok tým, že uviedla, že počas vyšetrovania sa tváril, že mu na tom nezáleží, pričom k tomuto tvrdeniu je potrebné uviesť, že poškodená nie je osoba odborne spôsobilá posúdiť znalecké vyšetrenie znalcom, a tento postreh je len ňou prezentovaný názor na priebeh vyšetrenia. Poukazujem zároveň na lekárske správy oboznámené na hlavnom pojednávaní a korešpondenciu obžalovaného z výkonu väzby adresovanú poškodenej, kde sa obžalovaný zjavne snažil ovplyvniť výpoveď poškodenej pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Tieto dôkazy len dotvárajú obraz o súžití poškodenej a obžalovaného a o tom, že výpoveď obžalovaného o tom, že sa skutok nestal, nie je vierohodná. Znak, či pojem fyzické alebo psychické utrpenie je nutné definovať tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý život poškodenej osoby, teda podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Musí ísť o trvalejšie konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním a tým, že sa pravidelne opakuje spôsobuje poškodenej osobe psychické, prípadne aj fyzické útrapy, a je preto naplnený, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchatel'a ako zlo, bezprávie, krivdu, t. j. ako konanie, ktoré sústavne nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva sústavnejšie obavy z opätovného protiprávneho konania páchatel'a. To, že k takému konaniu zo strany obžalovaného v zmysle skutkovej vety výroku rozsudku došlo, možno usudzovať teda nielen z výpovede poškodenej, jej rodinných príslušníkov - svedkov A. H. st a ml., O. H., ďalej svedkov L. M., A. C., J. N. a znaleckého posudku z odvetvia psychiatria a znaleckého posudku z odboru psychológia vypracovaného K. F., ale aj z toho, že s odstupom siedmich rokov po skutku bola táto okolnosť po podrobení znaleckému skúmaniu psychológom K. B. vyhodnotená tak, že poškodená subjektívne pociťovala konanie a správanie obžalovaného voči nej ako príkorie. V manželstve s obžalovaným prežívala v dôsledku ich vzájomného interagovania zvýšenú stresogennosť, čo vytváralo zvýšené nároky na zvládacie mechanizmy osobnosti poškodenej. Časté konflikty jej vytvárali diskomfort z hľadiska jej životnej spokojnosti. Vezmúc do úvahy všetky okolnosti prípadu možno dospieť k záveru, že vykonané dôkazy tvoria logickú a ucelenú reťaz navzájom sa dopĺňajúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom celku preukazujú, že skutok sa stal tak, ako je popísaný v obžalobnom návrhu a napĺňa znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona. Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne ich vyhodnotil, teda nevysporiadal so

všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov považujem napadnutý rozsudok za nezákonný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/3/2009 zo dňa 15.3.2023 v celom rozsahu a aby v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/3/2009 zo dňa 15.03.2019 som bol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 1369/08-69 zo dňa 13.01.2009 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som ako obžalovaný bol stíhaný.

Proti oslobodzujúcemu rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení prítomný prokurátor odvolanie, ktorého písomné odôvodnenie mi bolo cestou Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom doručené a ku ktorému odôvodneniu sa nasledovne vyjadrujem.

Senát Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom po súhlase so zmenou senátu a po doplnení dokazovania rozsiahlym spôsobom odôvodnil oslobodzujúci rozsudok, pričom podrobne sa zaoberal jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavných pojednávaniach resp. aj z prípravného konania ako aj záväzným stanoviskom odvolacieho súdu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom vo svojom písomnom odôvodnení podaného odvolania zo dňa 30.05.2023 v podstate len opísal pôvodné odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/3/2009 zo dňa 20.03.2019, a to dokonca aj s chybami. Na margo tohto písomného odôvodnenia podaného odvolania je potrebné len v krátkosti uviesť, že podané odvolanie je zavádzajúce, vychádza hlavne z protichodných tvrdení poškodenej, neberie do úvahy že išlo o občasné bežné manželské nedorozumenia, pričom tieto nedorozumenia nevyvolával vždy len obžalovaný, ale ako bolo preukázané aj na hlavnom pojednávaní, že išlo o nedorozumenia a dokonca aj útoky predmetmi vyvolávané aj samotnou poškodenou, pričom ako aj vyplýva z výsluchu priameho svedka L. B. podstatnou snahou poškodenej bolo získanie značného finančného obnosu vo výške 5.000.000,-Sk a iných výhod v rámci rozchodu a ukončenia manželstva. Prokurátor tu tiež poukazuje na svedecké výpovede priamych príbuzných poškodenej, ktorí ale neboli prítomní ani pri jednej zo situácií, ktoré boli uvedené v podanej obžalobe a svedkovia uvádzali len to, čo im uviedla sama poškodená.

Tu je tiež potrebné zdôrazniť, že podaná obžaloba bola nekonkrétna, všeobecná bez konkrétneho popisu konaní, ktorých sa mal obžalovaný údajne dopustiť, bez uvedenia konkrétneho času a miesta takýchto konaní a vychádzala len z protichodných tvrdení poškodenej, pričom prokuratúra sústavne poukazuje na závery znaleckého posudku K. K. F., pričom je potrebné opakovane uviesť, že u J. B. bol síce znalcom K. K. F. v znaleckom posudku č. 35/2008 zo dňa 31.07.2008 konštatovaný prítomný syndróm týranej ženy, pričom je ale potrebné zdôrazniť, že tento znalecký posudok bol vypracovaný po začatí trestného stíhania vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ale tento znalecký posudok vychádzal len z úkonov vykonaných pred vznesením obvinenia vyšetrovateľom PZ a tento znalecký posudok bol vypracovaný pred vznesením obvinenia, ktoré bolo vznesené dňa 27.08.2008 za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr.zákona. Tento znalecký posudok bol z uvedeného dôvodu ako dôkaz nepoužiteľný a to aj s ohľadom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, poukazujúc pri tom na pojem „rovnosti zbraní“ medzi prokurátorom a obhajobou. Dokonca sama poškodená na pojednávaní uviedla, že v tomto znaleckom posudku sa uvedené skutočnosti, ktoré tomuto znalcovi ani sama neuviedla a nevie odkiaľ ich znalec vzal. Prokurátor opakovane v písomnom odôvodnení odvolania vôbec neberie do úvahy závery znaleckých posudkov a aj výsluchy znalcov K. R., K. P. ale hlavne znalca K. B. a vychádza len z prvotných výpovedí poškodenej J. B.. Prokuratúra taktiež vôbec neberie do úvahy aj jej následné rozporné výsluchy v kontexte so závermi znaleckého posudku K. B., keď poškodená pri výsluchu dňa 26.09.2008 uvádza: „... s odstupom času som si uvedomila, že správanie môjho manžela voči mne nebolo až tak extrémne závažné ako som si pred tým, pod vplyvom emócií namýšľala.“, alebo „... skutočnosti, ktoré som uviedla v predchádzajúcich výsluchoch sa síce stali, ale čo sa týka ich intenzity neboli tak závažné ako som to v týchto výsluchoch uviedla.“ Vo výsluchu zo dňa 09.12.2008 poškodená uvádza: „ Konanie môjho manžela voči mne som ani v tých najťažších chvíľach našej krízy nepovažovala za týranie. Nikdy mi nespôsobil také príkorie, ktoré by podľa trestného zákona malo byť týraním a to

ani fyzicky ani psychicky....“ Uvedené výsluchy poškodenej boli vykonané v pomerne krátkom časovom slede od vznesenia obvinenia a od jej prvotných výsluchov, pričom aj K. B. v závere svojho znaleckého posudku konkrétne uvádza významnú skutočnosť : ... „Výpovede poškodenej nesú podľa znalca známky zníženej vierohodnosti...“

Prokurátor taktiež nebral do úvahy ani zistenia znalkyne K. S. R. uvádzané v závere znaleckého posudku č. 50/2008 z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorá znalkyňa na týchto záveroch zotrvala aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, a to vo veci svedka maloletého A. B.. V závere tohto posudku znalkyňa vychádza aj z rozhovorov s J. B., kde poukazuje na značné rozdiely v tvrdeniach maloletého A. B. a jeho matky J. B., konštatuje, že J. B. značne pod vplyvom vlastných silných emócií a želaní popisuje inkriminovanú situáciu, zveličovanie, znehodnotenie úsudku neprímeranými emóciami a účelový výmysel k pádu na zem tvoria trojicu momentov, priamo spochybňujúcich platnosť ňou proklamovanej reprodukcie udalosti vcelku. Taktiež tu znalkyňa uvádza jednu významnú a objektívnu okolnosť, že tento maloletý svedok A. B. nie je jediný, ktorý je žiaľ aktuálne svojou matkou manipulovaný k získaniu negatívneho postoja minimálne k rodičom svojho otca ako i k svojmu otcovi samotnému. Taktiež uvádza že je vysoko pravdepodobné že menovaná „použila“ OČTK ako prostriedok na potrestanie svojho manžela práve cestou účelovej manipulácie s realitou.

Na rozdiel od prokurátora nechcem podrobne opisovať text vyjadrenia sa k odvolaniu prokuratúry proti predošlému oslobodzujúcemu rozsudku, ale tohto sa v plnom rozsahu pridržiavam a dopĺňam ho ešte o jednu významnú skutočnosť, a to že aj pri rozvoze manželstva obžalovaného s poškodenou Okresný súd v Novom Meste nad Váhom rozsudkom pod sp. zn. 6C/355/2008-157 zo dňa 22.09.2011 schválil rodičovskú dohodu a maloleté deti B., A., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoze zveril do osobnej starostlivosti a výchovy odporcu A. B., pričom dnes sú už tieto deti dospelé, obžalovaný z nich vychoval slušných ľudí. Poukazujem najmä na podstatný aspekt - uzatvorenú rodičovskú dohodu, čo predpokladá od poškodenej dobrovoľné zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti a výchovy odporcu. Je však skutočne veľmi nepravdepodobné, že by poškodená, ktorej subjektívne rozporenie by bolo takého charakteru, že je presvedčená o tom, že je obžalovaný tyranom, dobrovoľne súhlasila so zverením vlastných detí takémuto človeku. Naopak - práve týmto konaním poškodená dokázala, že je sama presvedčená o tom, že obžalovaný nie je tyranom a jej deťom bude s obžalovaným dobre a bude o deti postarané.

Nakoľko senát Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo svojom rozsudku pod sp.zn. 2T/3/2009 zo dňa 15.03.2023 sa podrobne zaoberal všetkými okolnosťami a rozsiahlym spôsobom odôvodnil oslobodzujúci rozsudok, pričom sa podrobne zaoberal jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní resp. aj z prípravného konania, pričom jeho rozhodnutie možno považovať za správne a zákonné preto navrhujeme, aby odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokuratúry Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zamietol ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní, ako aj na jeho písomných dôvodoch a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu písomných dôvodov odvolania. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, v obsahu dôvodov odvolania prokurátora je formálne navrhovaný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku aj podľa 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.. Na základe preskúmania konkrétneho obsahu dôvodov odvolania odvolací súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania prokurátora nie je vecne vytýkaná žiadna konkrétna procesná chyba konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu. Odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takejto procesnej chyby, v odvolaní nevytýkanej, ktorá by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o danosti dôvodov na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor podľa konkrétnych dôvodov odvolania teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali konanie obžalovaného voči poškodenej tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamietal, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov, svedčiacich výlučne v neprospech obžalovaného (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutkov obžalovaným). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd, ako bolo uvedené už

vyššie, nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť).

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutkov, pre ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v celom obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov v súlade s ustálenou súdnou praxou vo vzťahu k požiadavke preukázania viny dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné rozumné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania činu, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek rozumných pochybností o preukázaní, že sa stal čin, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil existenciu odvolaním prokurátora namietaných väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.